

प्रकरण - चौथे

शेतमजुरांना मिळणारे उत्पन्न व शेतमजुरांचा छार्च

(विभाग पहिला :- शेतमजुरांना मिळणारे उत्पन्न)

४.१.० :-

शेतमजुरांच्या उत्पन्नाची पहाणी करता असे दिसून येते की, शेतमजुरांना जमिनीपासून, स्वतःच्या मजुरीपासून, बायकोच्या, मुलांच्या, आई-वडील, भाऊ-बहिण यांच्या शेतमजुरीपासून तसेच इतर मजुरीपासून, बैल-बैलगाडी भाडे व इतर उत्पन्न अशा बाबीपासून उत्पन्न मिळते.

शेतमजुरांना वरील सर्व बाबीपासून मिळणा-या उत्पन्नाची कल्पना आपणांस तक्ता ४.१, ४.२ व ४.३ वरून येते. विश्लेषणासाठी आपण शेतमजुरांना सर्व मार्गापासून मिळणा-या उत्पन्नाचे तीन वेगवेगळे विभाग करून त्यांना मिळणा-या उत्पन्नाचे विवेचन करू. या विवेचनासाठी ज्या वेगवेगळ्या बाबीपासून उत्पन्न मिळते त्या प्रत्येक बाबीपासून -

(१) १,५०० स्मयापर्यंत उत्पन्न मिळणारे, (२) १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत व (३) २,५०१ स्मयापेक्षा जास्त उत्पन्न मिळविणारे असे तीन विभाग करून सर्व मजुरांना मिळणा-या उत्पन्नाचे पुढीलप्रमाणे विवेचन करता येईल.

अल्पभूधारक उत्पन्नाच्या बाकी

उत्पन्नाच्या बाबी		५०१ रु. ते	१००१ रु. ते	१५०१ रु. ते	२००१ ते	२५०१ ते	३००१ रु. ते	४००१ रु. ते	एकूण
पेढा कमी १०००रु.		१५०० रु.	२००० रु.	२५०० रु.	३००० रु.	३५०० रु.	४००० रु.	पेढा जास्त	
स्वतःच्या जमिनी		१९	३५	२१	५				९३
पासून		(२०.४३)	(३७.६३)	(२२.५८)	(५.३८)				१०० %
		(४३.१८)	(४०.७०)	(३७.५०)	(९.८०)				(२७.२७)
स्वःताचे		१	६	१५	३६	२३	१२		९३
		(१.०७)	(६.४५)	(१६.१३)	(३८.७१)	(२४.७३)	(१२.९०)		१०० %
		(१.५९)	(६.९८)	(२६.७९)	(७०.५९)	(८५.१९)	(९२.३०)		(२७.२७)
बायकोचे		१	२७	५	२				४७
		(२.१३)	(५७.४५)	(१०.६४)	(४.२६)				१०० %
		(२.२७)	(३१.४०)	(८.९३)	(३.९२)				(१३.७८)
मुलाचे/मुलीचे		४	१	६	२	२	१		१६
		(२५.००)	(६.२५)	(३७.५०)	(१२.५०)	(१२.५०)	(६.२५)		१०० %
		(४.३५)	(१.१६)	(१०.७१)	(३.९२)	(७.४१)	(७.७०)		(४.६९)
भाऊ/बहीण		१	१	३	१	१			७
		(१४.२९)	(१४.२९)	(४२.८६)	(१४.२९)	(१४.२९)	(१४.२९)		१०० %
		(१.५९)	(१.१६)	(५.३६)	(१.९६)	(२.७०)	(२.७०)		(२.०५)
आई/वडील		३	१	१	१				६
		(५०.००)	(१६.६७)	(१६.६७)	(१६.६७)				१०० %
		(४.७६)	(१.१६)	(१.७९)	(१.९६)				(१.७६)

उत्पन्नाच्या बाबी

५०० रु.	५०१ रु. ते	१००१ रु. ते	१५०१ रु. ते	२००१ ते	२५०१ ते	३००१ रु. ते	४००१ रु.	एकूण
पेक्षा कमी	१००० रु.	१५०० रु.	२००० रु.	२५०० रु.	३००० रु.	४००० रु.	पेक्षा जास्त	

इतर मधुरी पासूनचे

८	८	२	१	१	२०
(४०.००)	(४०.००)	(१०.००)	(५.००)	(५.००)	१००%
(१८.१८)	(१२.७०)	(२.३३)	(१.७९)	(१.९६)	(५.८७)

बैलगाडी भाडे

१	२	१	१	५
(२०.००)	(४०.००)	(२०.००)	(२०.००)	१००%
(१.१६)	(३.५७)	(१.९६)	(१.९६)	(१.४७)

इतर उत्पन्न

१६	२१	१२	२	२	५४
(२९.६३)	(३८.८९)	(२२.२२)	(३.७०)	(१.८५)	१००%
(३६.३७)	(३३.३३)	(१३.९५)	(३.५७)	(३.७०)	(१५.८४)

एकूण

४४	६३	८६	५१	२७	३४१
(१८.९०)	(१८.४८)	(२५.२३)	(१४.९३)	(७.९३)	१००%
(१००%)	(१००%)	(१००%)	(१००%)	(१००%)	(१००%)

४.१.१ :-

अल्प भू-धारक शेतमजुरांना मिळणा-या उत्पन्नाची कल्पना आपणास तक्ता ४.१ वरून येते. अल्प भू-धारक शेतमजुरांना सर्व बाबीपासून मिळणा-या उत्पन्नाचे वरील तीन गटांमध्ये पुढीलप्रमाणे विवेचन करता येईल.

१.अ : स्वतःच्या जमिनीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

स्वतःच्या जमिनीपासून उत्पन्न मिळविणा-यांमधील ६७ (७२.०४ टक्के) शेतमजुरांना १,५०० रमयांपर्यंत, तर २६ (२७.९६ टक्के) शेतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० रमयांपर्यंत उत्पन्न मिळते. कोणाही शेतमजुराला २,५०१ रमयांपेक्षा जास्त उत्पन्न जमिनीपासून मिळत नाही.

१.बी : स्वतःचे शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

अल्प भू-धारक शेतमजुरांपैकी सात (७.५३ टक्के) शेतमजुरांना स्वतःच्या शेतमजुरीपासून १,५०० रमयांपर्यंत, एकावन्न (५४.८४ टक्के) शेतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० रमयांपर्यंत तर पस्तीस (३७.६३ टक्के) शेतमजुरांना शेतमजुरीपासून २,५०१ रमयांपेक्षा जास्त उत्पन्न मिळते.

१.सी : स्त्रियांना शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

अल्प भू-धारक शेतमजुरांपैकी सत्तेचाळीस (५०.५४ टक्के) शेतमजुरांना स्त्रियांच्या मजुरीपासून उत्पन्न मिळते. स्त्रियांना शेतमजुरीपासून मिळणा-या उत्पन्नापैकी चाळीस (८५.११ टक्के) स्त्रिया कामगारांना १,५०० रमयांपर्यंत उत्पन्न मिळते. सात (१४.८९ टक्के) स्त्रिया

कामगारांना १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत उत्पन्न मिळते. शेतमजुरीपासून २,५०१ स्मयापेक्षा जास्त उत्पन्न कोणाही रिला कामगाराला मिळत नाही.

१डी : मुलामुलींच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

अल्प भू-धारक शेतमजुरांपैकी सोळा (१७.२० टक्के) शेतमजुरांना मुलामुलींच्या शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते. मुलामुलींना शेतमजुरीपासून मिळणा-या स्कूपा उत्पन्नापैकी पाच (३१.२५ टक्के) जणांना १,५०० स्मयापर्यंत, आठ (५० टक्के) जणांना १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत तर तीन (१८.७५ टक्के) मुलामुलींना २,५०१ स्मयापेक्षा जास्त उत्पन्न शेतमजुरीपासून मिळते. म्हणजेच शेतीतून मुलामुलींना स्त्रीयांपेक्षा जास्त मजुरी व उत्पन्न मिळते.

१ई : बहिण-भाऊ यांच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :

सात (७.५३ टक्के) अल्प भू-धारक शेतमजुरांना बहिण-भाऊ यांच्या शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते. बहिण-भाऊ यांना मिळणा-या स्कूपा शेतमजुरीपैकी दोन (२८.५७ टक्के) जणांना १,५०० स्मयापर्यंत, चार (५७.१४ टक्के) जणांना, १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत तर एका (१४.२९ टक्के) व्यक्तीला २,५०१ स्मयापेक्षा जास्त उत्पन्न शेतमजुरीपासून मिळते.

१स्फु : आई-वडील यांच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

अल्पभूधारक शेतमजुरांमधील सहा (६.४५ टक्के) शेतमजुरांना आई-वडीलांच्या शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते. यापैकी चार व्यक्तींना (६६.६७ टक्के) १,५०० स्मयापर्यंत तर दोन (३३.३३ टक्के) व्यक्तींना १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत उत्पन्न मिळते.

१ जी : इतर मजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

वीस (२१.५१ टक्के) अल्पभूधारक शेतमजुरांना इतर मजुरीपासून उत्पन्न मिळते. इतर मजुरीपासून उत्पन्न मिळणा-या स्कूण शेतमजुरांपैकी अठरा (१० टक्के) शेतमजुरांना १,५०० स्मयांपर्यंत तर दोन (११० टक्के) शेतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० स्मयांपर्यंत उत्पन्न मिळते.

१ स्फुः बैल-बैलगाडी भाड्यापासून मिळणारे उत्पन्न :-

अल्पभूधारक शेतमजुरांपैकी पाच (५.३८ टक्के) शेतमजुरांना बैलगाडी भाड्यापासून उत्पन्न मिळते. या शेतमजुरांमधील एका (२० टक्के) शेतमजुराला १,५०० रु. पर्यंत तर तीन (६० टक्के) शेतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० स्मयांपर्यंत तर दुस-या शेतमजुरास ४,००१ स्मयांपेक्षा जास्त उत्पन्न बैलगाडी भाड्यापासून मिळते.

१ आयु : इतर उत्पन्न :-

५४ (५८.०६ टक्के) शेतमजुरांना इतर उत्पन्न मिळते. यामध्ये शोळ्या-बक-या, भाई-म्हेशी, कोंबड्या किंवा शेतमजुरीव्यतिरिक्त मुलांमुलींकडून किंवा इतरांकडून मिळणा-या उत्पन्नाचा समावेश करण्यात आला आहे.

इतर मजुरीपासून उत्पन्न मिळविणा-या शेतमजुरांपैकी ४९ (१०.७४ टक्के) शेतमजुरांना १,५०० स्मयांपर्यंत, चार (७.४१ टक्के) जणांना १,५०१ ते २,५०० स्मयांपर्यंत, तर एका (१.८५ टक्के) शेतमजुराला २,५०१ स्मयापेक्षा जास्त उत्पन्न इतर मजुरीपासून मिळते.

१ जे : अल्प-भू-धारक शेतमळुरांना विविध मार्गापासून मिळणा-या
उत्पन्नाचे विश्लेषण केल्यास असे दिसून येते की स्वतःच्या व मुलामुलींच्या
मळुरीपासून मिळणारे उत्पन्न काही प्रमाणात २,५०० रुपयापेक्षा जास्त
आहे. बाकी सर्व प्रकारच्या उत्पन्नाची कमाल-मर्यादा २,५०० रुपये हीच
आहे. स्त्रीयांना सर्वात कमी व मुलामुलींना मळुरीपासून जास्त उत्पन्न
मिळते. इतर मळुरी व इतर उत्पन्न या मार्गांनी मिळणा-या उत्पन्नाची
वार्षिक मर्यादा अल्प आहे.

४.१२.० :

भूडीन शोतमजुरांना मिळणा-या उत्पन्नाची कल्पना क्वता ४.२ वरून येते. भूडीन शोतमजुरांना सर्व बाबींपासून मिळणा-या उत्पन्नाचे विवेचन पुढीलप्रमाणे करता येते -

२ अ : स्वतःचे शोतमजुरीपासूनचे उत्पन्न :-

शोतमजुरीपासून उत्पन्न मिळणा-या सर्व भूडीन शोतमजुरांपैकी कोणाही शोतमजुराला १,५०० रुपयांपेक्षा कमी उत्पन्न मिळत नाही. सहा (२७.२७ टक्के) शोतमजुरांना, १,५०१ ते २,५०० रुपयांपर्यंत तर सोळा (७२.७३ टक्के) शोतमजुरांना २,५०१ रुपयांपेक्षा जास्त उत्पन्न मिळते.

२ बी : रुग्ण्यांचे शोतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

वीस (१०.११ टक्के) भूडीन कुटुंबातील रुग्ण्यांना शोतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते.

शोतमजुरीपासून उत्पन्न मिळविणा-या रुग्ण्यांपैकी १८ (१० टक्के) रुग्ण्यांकामगारांना १,५०० रुपयांपर्यंत तर दोन (१० टक्के) रुग्णी शोतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० रुपयांपर्यंत उत्पन्न मिळते.

२ सी : मुलामुलींच्या शोतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

भूडीन शोतमजुरांमधील पाच (२२.७३ टक्के) शोतमजुरांना मुलामुलींच्या शोतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते.

शोतमजुरीपासून उत्पन्न मिळविणा-या मुलामुलींमधील एक (२० टक्के) जणाला, १,५०० रुपयांपर्यंत, तीन (६० टक्के) जणांना

१,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत तर दोन (४० टक्के) जणांना २,५०१ रुपयापेक्षा जास्त उत्पन्न मिळते.

२ डी : भाऊ-बहीण यांच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

चार (१८.१८ टक्के) भूहीन शेतमजुरांना बहीण-भाऊ यांच्या शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते. शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळविणा-या व्यक्तीपैकी दोन (५० टक्के) जणांना १,५०० स्मयापर्यंत तर दोन (५० टक्के) जणांना १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत उत्पन्न मिळते.

२ ई : आई-वडीलांच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

भूहीन शेतमजुरांपैकी दोन (९.०९ टक्के) शेतमजुरांना आई - वडीलांच्या शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते.

शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळविणा-या व्यक्तीपैकी १,५०० स्मयापर्यंत व १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत उत्पन्न मिळविणारी प्रत्येकी एक व्यक्ती आहे.

२ स्फ : इतर मजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

भूहीन शेतमजुरांमधील सात (३१.८२ टक्के) शेतमजुरांना इतर मजुरीपासून उत्पन्न मिळते. पण ते १.५०० स्मयापर्यंतच असते.

२ जी : इतर उत्पन्न :-

पंधारा (६८.१८ टक्के) भूहीन शेतमजुरांना इतर उत्पन्न मिळते. यापैकी चौदा (९३.३३ टक्के) शेतमजुरांना १,५०० रुपयापर्यंत तर सहा (६.६७ टक्के) शेतमजुराला १,५०१ ते २,५०० स्मयापर्यंत उत्पन्न मिळते.

२ एष :

अल्पभूधारकांच्या तुलनेत (तक्ता ४.१) भूहीन शेतमजुरांना स्वतःच्या मजुरीपासून जास्त उत्पन्न मिळते. याचे कारण भूहीन शेतमजूर वर्षभर मजुरी करू शकतात. तर अल्पभूधारक स्वतःची जमीन कसून मजुरी करतात. त्या मानाने भूहीन शेतमजुरांच्या कुटुंबातील स्त्रिया, मुले-मुली, यांचे मजुरीपासून उत्पन्न मिळण्याचे प्रमाण कमी आहे. इतर मजुरीचे उत्पन्न फारच कमी आहे. कारण हे शेतमजूर मुख्यत्वे शेतमजुरीच करतात.

४०१०३०

छांडकरी शेतमजुरांना उत्पन्नाच्या सर्व बाबींपासून मिळणा-या उत्पन्नाची कल्पना तक्ता ४०३ वरून येते.

३ अ : छांडाच्या जमिनीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

छांडाच्या जमिनीपासून उत्पन्न मिळणा-या पाच शेतमजुरांमधील तीन (६० टक्के) शेतमजुरांना १,५०० रुपयापर्यंत तर दोन (४० टक्के) शेतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० रुपयापर्यंत उत्पन्न मिळते.

३ बी : स्वतःच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

छांडकरी शेतमजुरांपैकी दोन (४० टक्के) शेतमजुरांना १,५०१ ते २,५०० रुपयांपर्यंत उत्पन्न मिळते तर तीन (६० टक्के) शेतमजुरांना २,५०१ रुपयांपेक्षा जास्त उत्पन्न मिळते.

३ सी : स्त्रीयांच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

छांडकरी शेतमजुरांमधील फक्त एका स्त्रीला शेतमजुरीपासून उत्पन्न मिळते व ते १,५०० रुपयांपेक्षा कमी आहे.

३ डी : मुलांच्या शेतमजुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

छांडकरी शेतमजुरांची दोन मुले, शेतमजुरीपासून २,५०१ रुपयांपेक्षा जास्त उत्पन्न मिळवितात.

३ ई : इतर मळुरीपासून मिळणारे उत्पन्न :-

छांडकरी शेतमळुरांपैकी एका शेतमळुराला इतर मळुरांपासून उत्पन्न मिळते. व ते १,५०० रुपयांपर्यंत आहे.

३ एफ : बैल-बैलगाडी भाड्यापासून मिळणारे उत्पन्न :-

एकाच छांडकरी शेतमळुराला बैल-बैलगाडी भाड्यापासून १,५०१ ते २,५०० रुपयांपर्यंत उत्पन्न मिळते.

३ जी : इतर उत्पन्न :-

छांडकरी शेतमळुरांमधील दोन शेतमळुरांना इतर मार्गांनी १,५०० रुपयांपर्यंत उत्पन्न मिळते असे दिसून येते.

३ एच :

अगोदरच्या दोन गटांच्या तुलनेने या गटात स्त्रीया, भाऊ-बहिण यांचे उत्पन्न कमी आहे. तर मुलांचे साधारणपणे तेवढेच आहे. -
शेतमळुरीशिवाय इतर मार्गांनी मिळणारे उत्पन्न तुलनेने फारच कमी आहे.

तक्ता क्र. ४०४

शोतमपुरांचे शोतमपुरीचे दिवस

अ.नं.	शोतमपुरांचे शोतमपुरीचे दिवस	अल्पभूटारक शोतमपुर		भू.हीन शोतमपुर		ठांडळरी शोतमपुर		एकूण संख्या	टक्केवारी
		संख्या	टक्केवारी	संख्या	टक्केवारी	संख्या	टक्केवारी		
१.	१५० दिवस पर्यंत	४	४.३०	-	-	-	-	४	३.३३
२.	१५१ ते २००	२६	२७.९६	५	२२.७२	२	४०.००	३३	२७.५०
३.	२०१ ते २५०	४०	४३.०१	५	२२.७२	१	२०.००	४६	३८.३३
४.	२५१ ते ३००	१९	२०.४३	१०	४५.४५	२	४०.००	३१	२५.८३
५.	३०१ पेक्षा जास्त	४	४.३०	२	९.०९	-	-	६	५.००
६.	एकूण	९३	१००%	२२	१००%	५	१००%	१२०	१००%

४.२.० : मजुरीचे दिवस :-

शेतमजुरांच्या उत्पन्नाच्या विविध मार्गांचे व त्यांच्या तौलनिक महत्वाचे विश्लेषण मागील विभागात केलेले आहे. शेतमजुरांना वर्षाला किती दिवस काम मिळते याची कल्पना तक्ता क्रमांक ४.४ वरून दिसून येते.

४.२.१ :

या तक्ता ४.४ वरून असे दिसते की, अल्पभूधारक शेतमजुरात कमी दिवस काम करणा-यांचे प्रमाण भूहीन व छांडकरी शेतमजुरांपेक्षा जास्त आहे. १५१ ते २०० दिवस काम करण्यात छांडकरी शेतमजुरांचे प्रमाण जास्त तर २०१ ते २५० दिवस काम करणा-या शेतमजुरांमध्ये अल्पभूधारक शेतमजुरांचे प्रमाण जास्त आहे. वर्षाला २५० ते ३०० व ३०१ पेक्षा अधिक दिवस काम करणा-या शेतमजुरात भूहीन शेतमजुरांचे प्रमाण जास्त आहे. पकडिल्या प्रकरणात शेतमजुरांना २५० ते २७७ दिवस वर्षात काम मिळते असे नमुद केले आहे. त्या मानाने कामेरी कावात शेतमजुरांना कामाचा पुरवठा चांगला होतो. असे म्हणावे लागेल.

४.२.२ :

तक्ता ४.४ चे उभे रकान्यातील आकडेवारीचे निरीक्षण केल्यावर असे दिसते की अल्पभूधारकात वर्षाला २०१ ते २५० दिवस शेतमजुरी करणा-यांचे प्रमाण सर्वात जास्त आहे. म्हणजे त्यांना साधारणपणे आठ महिने शेतमजुरीचे काम मिळते. भूहीन शेतमजुरात २५० ते ३०० दिवस काम करणा-यांचे प्रमाण जास्त आहे. म्हणजे त्यांना वर्षातून दहा महिने शेतमजुरीचे काम उपलब्ध होते. अभावाने का होईना पण यापेक्षा जास्त दिवस शेतकाम करणारे भूहीन शेतमजुर आहेत. छांडकरी

शेतमजुरात १५१ ते २०० व २५१ ते ३०० दिवस काम करणा-यांचे प्रमाण सारखे आहे. खंडकरी शेतमजूर आपण खंडाने क्शीत असलेल्या जमिनीच्या आकारमानाप्रमाणे बाहेर काम शोधत असल्यामुळे ही तफावत दिसून येते. जास्त दिवस काम जसे कमी मजुरांना मिळते तसेच कमी कामही कमी मजुरांना मिळते.

४.३.० : शेतमजुरांना मिळणारे वेतन :-

शेतमजुरांना मिळणा-या वेतनाचा विचार करता शेतमजुरांना, स्त्री कामगारांना, मुलांना मिळणा-या वेतनाची कल्पना आपणास तक्ता ४.५ वरून येते.

शेतमजुरांना मिळणा-या मजुरीच्या विवेकामध्ये अल्पभूधारक, भूहीन व खांडकरी शेतमजूर यांना मिळणा-या मजुरीचे विश्लेषण पुढील-प्रमाणे केले आहे.

३ अ : अल्पभूधारक शेतमजूर :-

अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये पुरुषांना मिळणा-या वेतनामध्ये एक (१.०८ टक्के) शेतमजुराला वर्षात कमी म्हणजे आठ रुपये दैनंदिन मजुरी मिळते. तर सात (७.५३ टक्के) शेतमजुरांना सर्वात जास्त म्हणजे १५ रुपये मजुरी मिळते. ५५ (५९.४४ टक्के) शेतमजुरांच्या गटाला १० रुपये मजुरी मिळते. तर तीस (३२.२७ टक्के) मजुरांना दररोज बारा रुपये मजुरी मिळते.

स्त्रीयांना मिळणा-या वेतनाचा विचार करता असे दिसून येते की, ४२ (८९.३६ टक्के) स्त्री कामगारांना सात रुपये तर पाच (१०.६४ टक्के) स्त्री कामगारांना ८ रु. मजुरी मिळते.

मुलांना मिळणा-या वेतनामध्ये १० रुपये वेतन पंधारा (९३.४५ टक्के) जणांना तर बारा रुपये मजुरी एकजणास (६.२५ टक्के) मिळते.

स्कूण स्त्री कामगारांच्या मजुरीचा दर बालमजुरांच्या मजुरीच्या दरापेक्षा बराच कमी आहे. मुलांना पुरुषांच्या मानाने चांगले वेतन मिळते.

३ बी : भूहीन शोतमजूर :-

भूहीन शोतमजूरोंमधील पुरुषांना मिळणा-या वेतनाचा विचार केल्यास १० रुपये इतके कमी वेतन नउ (४०.९१ टक्के) कामगारांना तर पंधारा रुपये इतके जास्त वेतन फक्त दोन (९.०९ टक्के) शोतमजूरोंना मिळते. उरलेल्या पन्नास टक्के शोतमजूरोंना बारा रुपये वेतन मिळते.

स्त्री शोतमजूरोंना मिळणा-या वेतनापैकी सहा रुपये वेतन जे फारच अल्प आहे. ते एक (५ टक्के) स्त्री कामगाराला तर आठ रुपये मजुरी एका (५ टक्के) स्त्री कामगारास मिळते. उरलेल्या आठरा (१० टक्के) स्त्री शोतमजूरोंना सात रुपये वेतन मिळते.

मुलांना मिळणा-या वेतनाचा विचार केल्यास आठ रुपयाइतके अल्प वेतन एका (११.११ टक्के) मुलांना तर बारा रुपये तीन (३३.३३ टक्के) शोतमजूरोंना वेतन मिळते. तर उरलेल्या पाच (५५.५६ टक्के) मुलांना दहा रुपये मजुरी मिळते.

भूहीन शोतमजूरोंमधील मुलांना व स्त्री मजुरांना फारच कमी वेतन मिळते.

३ सी : छांडकरी :-

छांडकरी शोतमजूर पुरुषांना मिळणा-या वेतनामध्ये दहा रुपये वेतन तीन (६० टक्के) शोतमजूरोंना, पंधारा रुपये वेतन एका शोतमजूराला तर उरलेल्या एका (३० टक्के) शोतमजूराला बारा रुपये मजुरी मिळते.

सर्व छांडकरी स्त्री शोतमजूर कामगारांना सात रुपये इतकेच वेतन मिळते. तसेच या गटातील सर्व मुलांना दहा रुपये वेतन मिळते.

३ डी :

या विश्लेषणावरून असे दिसून येते की महाराष्ट्र सरकारने वाळवा ताळक्यासाठी निर्धारित केलेल्या दररोजच्या सोळा रुपये वेतन इतके कोणाही शेतमजुराला मिळत नाही. किमान मजुरी दराच्या कायद्याची सतत पायमल्ली होत असते. पण त्यात काहीजणांचे कमी तर काहीजणांचे जास्त शोषण होते. रुग्णी मजुरांचे सर्वात जास्त शोषण होते. बालकामगार कायदाही असाच न पाळण्यात आनंद मानला जातो.

तक्ता ४.४ व ४.५ या दोहोंची तुलना करता असे दिसून येते की, कमी दिवस काम व कमी मजुरी दर यामुळे शेतमजुरांचो आर्थिक परिस्थिती हलाखीची होत असावी.

४.४.० : शोतमजुरांचे उत्पन्न व खर्च यांची तुलना :-

शोतमजुरांना मिळणारे हे वुटपुंजे उत्पन्न आणि वाढती महागाई यामुळे संसार चालवताना शोतमजुरांची दमछाक होत असावी. त्यांचा खर्च व खर्चाचा उत्पन्नाशी बसणारा मेळ या संबंधाची आकडेवारी ४.६, ४.७ व ४.८ या तीन तक्त्यात मांडून त्याची चर्चा केली आहे.

४ अ : अल्पभूधारक शोतमजूर :-

तक्ता ४.६ मध्ये अल्पभूधारक शोतमजुरांचा होणारा खर्च व मिळणारे उत्पन्न या गोष्टी स्पष्ट होतात.

या तक्त्यातील कर्णावरील आकड्यांचे निरीक्षण केले असतां उत्पन्नाच्या मर्यादेत रहाणा-या व मर्यादेच्या बाहेर रहावे लागणा-या शोतमजुरांची कल्पना येते. उदाहरणार्थ ३,००० स्मयापर्यंत उत्पन्न असणा-या दोन शोतमजुरांपैकी एकाचा खर्च त्याच्या उत्पन्नापलीकडे आहे. तर ३,००१ ते ३,५०० स्मये उत्पन्न गटात असणा-या चार शोतमजुरांपैकी एकाचा खर्च उत्पन्नाच्या बाहेर आहे. १००१ पेक्षा जास्त उत्पन्न व खर्च असणारे दोन अल्पभूधारक शोतमजूर त्यांचा खर्च उत्पन्नाच्या आत अथावा बाहेर आहे हे कळत नसल्यामुळे त्यांना वगळले तरी उरलेल्या ११ शोतमजुरांपैकी ४४ (४८.३५ टक्के) शोतमजुरांचा खर्च त्यांच्या उत्पन्नात भागत नाही. विविधा उत्पन्न गटात हे प्रमाण वेगवेगळे आहे. ४,५०१ ते ५,००० स्मयांच्या उत्पन्न गटात खर्च न भागणा-या शोतमजुरांचे प्रमाण ११ टक्के आहे. तर ७,००१ ते ९,००० स्मये उत्पन्न गटात ते सर्वात कमी म्हणजे दहा टक्के आहे.

४ बी : भूहीन शेतमजूर :-

तक्ता ४.७ मध्ये भूहीन शेतमजूरांचा खर्च व त्यांचे उत्पन्नाशी असलेले संबंध स्पष्ट केले आहेत.

या गटातील बावीस शेतमजूरपैकी पंधरा (७५ टक्के) जणांचा खर्च त्यांच्या उत्पन्नाबाहेर आहे. म्हणजे अल्पभूधारक शेतमजूरांच्या मानाने हे प्रमाण जास्त आहे ३,५०१ ते ४,००० रुपये ४,५०१ ते ५००० रुपये, ६००१ ते ६.५०० रुपये, ६,५०१ ते ७,००० रुपये या चार उत्पन्न गटातील सर्व लोकांचा खर्च त्यांच्या उत्पन्नापेक्षा जास्त आहे. तर ७,००१ ते ९,००० रुपये या उत्पन्न गटात खर्च उत्पन्नापेक्षा जास्त असणा-यांचे प्रमाण ३३ टक्के इतके आहे.

खांडकरी शेतमजूर उत्पन्न धार्य तुलना

	४००१ ते	४००१ ते	४००१ ते	सकूण
अ. वार्षिक उत्पन्न	४४००	४५००	५००१ ते	५००१ ते
न. वार्षिक धार्य → (समये)			५००१ ते	५००१ ते

१. ४००१ ते १
५५०० (१००%)
५००० (२०.००)

२. ५५०१ ते १
६००० (१००%)
२०.००

३. ५००१ ते ३
६००० (१००%)
(६०.००)

४. सकूण ५
(२०.००) (२०.००) (६०.००)
(१००%) (१००%) (१००%)

४ सी : छांडकरी शेतमजूर :-

सर्वेक्षणामध्ये समाविष्ट असलेल्या पाच शेतमजुरांच्या छांडाची उत्पन्नाच्या संदर्भातील आकडेवारी तक्ता ४.८ मध्ये दिलेली आहे.

या तक्त्यातील कर्णावरील आकड्यांच्या वाफ्यातून एक गोष्ट स्पष्ट होते की सर्व छांडकरी शेतमजुरांचा छार्घ त्यांच्या उत्पन्नातच भागतो.

अल्पभूधारक, भूहीन, व छांडकरी शेतमजूर या तीनही गटातील शेतमजुरात छांडकरी शेतमजुरांची आर्थिक स्थिती व व्यवहार क्खालता अगोदरच्या दोन गटातील शेतमजुरांपेक्षा जास्त चांगली आहे.

या प्रकरणात या अभ्यास केलेल्या शेतमजुरांच्या आर्थिक बाबीवरून केलेल्या विश्लेषणावरून असे दिसून येते की स्त्री मजुरांचे जमीन मालकाकडून सर्वात जास्त शोषण होते. बालमजूर कामगारांना कामावर न घेण्याचा आदेशा असून सुध्दा बालमजुरांना कामावर ठेवले जाते. आणि स्त्रियांच्या तुलनेने त्यांची पिळवणूक कमी होते. कोणाही शेतमजुराला किमान मजुरी नियमाने ठरवून दिलेली मजुरी मिळत नाही.

शेतमजुरांना कामेरी गावात गरजेपुरते दिवस वर्षभर काम मिळते. छांडकरी शेतमजूर वगळता अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये ४८ टक्के व भूहीन शेतमजुरांमध्ये ७५ टक्के शेतमजुरांचे प्रापंचीक छार्घ त्यांच्या उत्पन्नाबाहेर आहे.